

sapiecha

KRZYSZTOF SAPIECHA

Krzysztof Sapiecha urodził się 26 października 1942 roku w Warszawie, gdzie też ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Króla Władysława IV (1960). Dyplom magistra inżyniera elektronika o specjalności Maszyny Matematyczne uzyskał w 1966 roku na Wydziale Łączności (przemianowanym na Wydział Elektroniki, a następnie Wydział Elektroniki i Technik Informatycznych) Politechniki Warszawskiej. W latach 1965–1989 był zatrudniony jako nauczyciel akademicki w Katedrze Maszyn Matematycznych, a po przemianowaniu — Instytucie Informatyki na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych, od 1977 roku — na stanowisku docenta, a w roku akademickim 1989/1990 — profesora nadzwyczajnego (drugi etat). Stopień doktora nauk technicznych w dziedzinie informatyki uzyskał na Wydziale Elektroniki w 1971 roku za rozprawę *Zastosowanie pojęcia różnicy boolowskiej do analizy i syntezy asynchronicznych sieci kombinacyjnych*, stopień naukowy doktora habilitowanego na Wydziale Elektroniki — w 1976 roku za monografię *Algebraiczne modele układów przełączających i ich zastosowania w dziedzinie analizy i diagnostyki struktur cyfrowych*. Tytuł profesora otrzymał na wniosek Rady Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej w 1989 roku.

W 1981 roku uzyskał dwumiesięczne stypendium naukowe na Politechnikach w Mediolanie i Neapolu, a w 1984 roku miesięczne stypendium naukowe Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD) na badania na Uniwersytecie w Tubingen. W roku akademickim

1987–1988 był zatrudniony w charakterze profesora wizytującego na Uniwersytecie J.W. Goethego w Frankfurt nad Menem. W latach 1988–2010 odwiedził ponad 20 instytucji akademickich Zachodniej Europy, Stanów Zjednoczonych i Japonii.

Zainteresowania badawcze Krzysztofa Sapiechy początkowo koncentrowały się na problematyce projektowania układów cyfrowych, następnie na zagadnieniach związanych z testowaniem i diagnostyką systemów cyfrowych i kosyntezą systemów mieszanych, a obecnie na projektowaniu systemów rozproszonych. W latach 1972–1983 na Politechnice Warszawskiej kierował projektowaniem, wykonaniem i wdrożeniem systemów cyfrowych UMB-2 i UMB-10 wyspecjalizowanych na potrzeby analizy w czasie rzeczywistym sygnału EKG. Równocześnie w latach 1976–1989, na zlecenie PAN, prowadził prace nad metodami

Słowa kluczowe

- informatyka
- systemy informatyczne
- przetwarzanie rozproszone

S

testowania i diagnozowania układów i systemów cyfrowych. Prace te kontynuował w Politechnice Świętokrzyskiej oraz Krakowskiej (w ramach grantów Komitetu Badań Naukowych, lata 1989–2000). We współpracy z University of Arizona opracował środowisko do szybkiego prototypowania mieszanych systemów cyfrowych. Po 2005 roku poświęcił się pracy nad skalowalnymi architekturami wielokomputerów, architekturami zorientowanymi na usługi sieciowe oraz zastosowaniami mobilnych robotów. W Politechnice Świętokrzyskiej opracowano pod jego kierunkiem Pracownię Multikomputerową Robotów Mobilnych w ramach Laboratorium Innowacyjnych Technik Komputerowych (Program Operacyjny „Innowacyjna Gospodarka”). Jest autorem dwóch monografii: *Testowanie i diagnostyka systemów cyfrowych* (PWN, Warszawa 1987) oraz *Szybkie prototypowanie specjalizowanych systemów cyfrowych — wprowadzenie do technik i narzędzi projektowych* (Cracow Centre for Advanced Training in Information Engineering, Kraków 1998) oraz autorem lub współautorem ponad 150 prac naukowych opublikowanych, między innymi, w takich czasopismach, jak: „IEEE Transactions on Computers”, „IEEE Computer”, „Microprocessing and Microprogramming” i w „Springer-Verlag LNCS”, oraz materiałach takich konferencji naukowych, jak: „IEEE Fault-Tolerant Computing”, „IEEE Computer Architecture”, „IEEE Engineering of Computer Based Systems”, „IEEE Electronics”, „IFAC”. Był promotorem w dziewięciu zakończonych przewodach doktorskich oraz wykonał ponad 30 recenzji rozpraw doktorskich, habilitacyjnych, o tytuł profesora i o stanowisko profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego. Za osiągnięcia badawcze był nagradzany przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1979) i Sekretarza Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk (1981).

Krzysztof Sapiecha prowadził wiele oryginalnych wykładów, z których najważniejsze to: „Diagnostyka i niezawodność systemów cyfrowych” (1976–1981), „Architektura systemów komputerowych” (od 1989 roku), „Testowanie i diagnostyka urządzeń cyfrowych” (1991–2005), „Systemy cyfrowe tolerujące błędy” (od 1995 roku), „Bazy danych” (1997–2005), „Algorytmy i struktury danych” (1997–2005), „Architektura i projektowanie systemów cyfrowych” (od 1997 roku), „Technologie

objektowe” (od 2005 roku), „Inżynieria systemów informacyjnych” (od 2007 roku), „Inteligentne usługi informacyjne” (od 2009 roku). Ponadto, w Johann Wolfgang Goethe-Universität Frankfurt am Main (Niemcy) prowadził wykład z przedmiotu „Fault Tolerant Computing” (1987–1988). Jest współautorem dwóch podręczników akademickich — *Elektroniczna technika obliczeniowa* (WNT, Warszawa 1981) oraz *Podstawy programowania maszyn cyfrowych: FORTRAN* (WNT, Warszawa 1987) oraz współautorem trzech skryptów (1968, 1977–1980, 1983). Za osiągnięcia w pracy dydaktycznej otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej (2000) oraz indywidualną (1982) i zespołową Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki (1981).

Krzysztof Sapiecha brał udział w tworzeniu kierunku Informatyka na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej, utworzył specjalność Informatyka techniczna, a następnie kierunek Informatyka (studia I i II stopnia) na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Świętokrzyskiej oraz specjalność Inżynieria Komputerowa na Wydziale Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Politechniki Krakowskiej. Współtworzył także kierunek Informatyka (studia I stopnia) na tej uczelni. W Politechnice Warszawskiej był kierownikiem Zakładu (1976–1981), wicedyrektorem Instytutu Informatyki (1981) oraz dyrektorem Instytutu Informatyki (1987–1989). Obecnie jest kierownikiem Katedry Informatyki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki Politechniki Świętokrzyskiej oraz kierownikiem Katedry Informatyki Technicznej na Wydziale Inżynierii Elektrycznej i Komputerowej Politechniki Krakowskiej (drugi etat). Brał udział w pracach wielu senackich i wydziałowych komisji statutowych na trzech wyżej wymienionych politechnikach. W 1987 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, za dwudziestoletnią wyróżniającą się pracę dydaktyczno-wychowawczą, a w 2001 roku Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Krzysztof Sapiecha jest członkiem Association for Computing Machinery (USA), oraz członkiem Kolegium Redakcyjnego Wydawnictw Naukowych Politechniki Krakowskiej.

Jest żonaty, ma dwóch synów. Zna biegle język angielski, a biernie francuski i rosyjski. Jego zainteresowania pozazawodowe to czynne formy wypoczynku.